

Димчо Дебелянов

Лъст

При всяка извивка неволна
на моя стремителен път,
пресрещаш ме хищно-разголена
с цветята на своята плът.

Почивка за пътници морни,
за бодри – коварна вълна,
в скрижалите твои разтворени
аз гибел прочитам, жена!

Властта ти на демони власт е,
в гласа ти заплаха трепти,
че в сока на светло причастие
отрова си капнала ти.

Венците на пролети китни
ще свехнат, насипани с прах,
а с тях и мечтите, поkitени
в раздола на смъртния грях.

И в глухия мрак ще встане –
над сипеи страшна луна –
скръбта пред велико познание,
ала и пред гибел, жена!

При всяка извивка неволна
на моя стремителен път,
не спирай ме хищно-разголена,
рабиньо на жадната плът!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6149>]